

Cumhuriyet Türkiye'si Eğitim Tarihinde Yaşamboyu Öğrenme Misyonu Taşıyan Bir Okul: Terzilik Okulu

A School Pursuing the Mission of Lifelong Learning in the Educational History of Republican Era: Tailoring School

Sabri BECERIKLI¹

Zafer TANGÜLÜ²

Öz

Bu çalışma Cumhuriyet Türkiye'si mesleki ve teknik öğretimi kapsamında değerlendirilen İstanbul'da kurulmuş olan Terzilik Okulunun genel yapısını ortaya koymayı amaçlamıştır. Terzilik Okulu 1929 yılında açılmış olup uzun yıllar ülkeye terzi yetiştirmiştir. Okul iki bölümlü olup dikiş ve biçki şubelerine ayrılmıştır. Örgün bir eğitim kurumu olmasının yanında terzi esnafı olan gençlerinde eğitilmesi amacıyla Akşam Terzilik Okulunu bünyesinde barındırmış, bir çeşit yaygın öğretim gerçekleştirerek hayat boyu öğrenme sağlamıştır. Çalışmada tarihsel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Tarihsel araştırma, geçmişin öğrenilmesini, anlaşılmasını ve günümüzle bir bağ kurulmasını, günümüzde gerçekleştirenlerin tarihsel bir süreci olduğunun kavranmasını sağlar. Ayrıca tarih araştırmaları sonucunda ortaya çıkan çalışmalar, çalışılan konular ile ilgili bir literatür de oluşturmaktadır. Mevcut çalışma da bir tarihsel araştırma olup araştırılan konunun dönemine ait olan evraklara dayandırılmıştır. Bu bağlamdan bakıldığında araştırmada veri analizi olarak betimsel yaklaşım seçilmiştir. Betimsel yaklaşımın amacı yapılan tarihsel araştırma neticesinde elde edilen verilerin orjinal yapısına mümkün olduğu kadar sadık kalarak verileri işlemektir. Çalışmada Türkiye Cumhuriyeti Eğitim Bakanlığı tarafından yayımlanan eserlerden, talimatnamelerden, Tebliğler Dergisinden, Devlet İstatistik Enstitüsünün yayımladığı istatistiklerden ve ayrıca çeşitli telif eserlerden yararlanılmıştır. Çalışmanın dayanağını oluşturan bu dokümanlardan elde edilen verilere betimsel yaklaşımın amacı doğrultusunda mümkün olduğu derecede sadakat gösterilerek ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Terzilik Okulu, Meslek Öğretimi, Yaşam Boyu Öğrenme

Abstract

This research targets to present the general structure of the Tailoring School founded in Istanbul, which is considered within the scope of the vocational and technical education of the Republic of Turkey. In 1929, Tailoring School was opened and it trained tailors for several years. The school that consists of two departments is divided into sewing and cutting branches. As well as being a formal education institution, the school incorporated the Evening Tailoring School so that it trains young people who are tailors, and by performing a kind of non-formal education; it provided lifelong learning. In this study, historical research method was applied. Historical research enables to learn and understand the past in order to form a connection with the present. In addition, it provides an understanding that the events occurring today is a historical process. Furthermore, the researches that revealed as a result of historical research also constitute a literature on the subjects studied. The present study is also a historical research and is based on the documents belonging to the period of the relevant subject. In this context; as data analysis method of the research, descriptive approach was chosen. The purpose of the descriptive approach is to analyze and process the data by staying as faithful as possible to the original structure of the data gained as a result of the historical research. In the study, the works published by the Ministry of Education of the Republic of Turkey, the instructions, the journal of communiqués, statistics and also various copyrighted works were used. The data obtained from these documents, which constitutes the basis of the study, were handled with as much fidelity as possible in line with the aim of the descriptive approach.

Keywords: Tailoring School, Vocational Education, Lifelong Learning

¹ Doç. Dr., Bursa Uludağ Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Bursa- Türkiye, beceriklisabri@uludag.edu.tr orcid.org/0000-0003-3307-6979

² Doç. Dr., Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Muğla-Türkiye, zafertangulu@gmail.com orcid.org/0000-0003-1596-442x

GİRİŞ

Küreselleşen dünyada üretim-tüketim döngüsü içinde bireyin gerek toplumda bir statü kazanması gerekse ülkesinin gelişme ve kalkınmasında rol alması ona yüklenecek bilgi, beceri ve teknik yeterliliklerin kazandırılması ile ilgilidir. Bu yönüyle düşünüldüğünde genel eğitim ve mesleki eğitimin ortak amacı, kişiyi geleceğe hazırlamak, ona öğrenme ortamları oluşturmak, toplumsal hedefler doğrultusunda ilgili kurumlar aracılığıyla ona gerekli bilgi ve becerileri kazandırmaktır (Ünlü, 2016).

Cumhuriyet'in ilanıyla başlayan ulus devlet anlayışı ve ekonomide belirlenen devletçilik ilkesiyle beraber benimsenen yerli ve milli kalkınma hamleleri başta eğitim olmak üzere tüm kurumlarda kendini göstermiş, adeta milli bir mesele olarak görülmüştür. Özellikle devletin topyekûn kalkınma için ihtiyaç duyduğu nitelikli insan gücü ve ara eleman ihtiyacı mesleki ve teknik eğitimi de oldukça önemli bir hale getirmiştir. Dönemin eğitimcilerinin de görüşüne yansımış olan bu anlayış, İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu'nun 'İçtimai Mektep' adlı eserindeki ifadelerinde de yer almıştır. Baltacıoğlu mesleki ve teknik eğitimin önemini "Teknik Şahsiyetin Teşekkülü" başlığında "Bir yandan fen eşyasını fenni olarak kullanmak diğer yandan da bu eşyanın tamirine çalışmak, şahsiyetimizi sanayi hayatına sokacak, sanayileştirecek olan iki kapıdır" şeklinde ifade etmiştir (Baltacıoğlu, 2019). Bunun yanı sıra Maarif Vekâletinin resmi davetiyle mesleki ve teknik eğitim için yurtdışından Prof. Alfred Kühne, Prof. Omer Buyse gibi alan uzmanları getirtilerek bu alan için resmi raporlar hazırlanmış, görüşleri alınmıştır (Ortak, 2004; Şahin, 1996).

Mesleki ve teknik öğretimin daha aktif hale getirilmesi için Bakanlık bünyesinde 1933 yılında Mesleki ve Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü, 1941 yılında ise Mesleki ve Teknik Öğretim Müsteşarlığı kurulmuştur. 1935 yılına kadar il ve belediye idarelerinin finanse ettiği mesleki ve teknik öğretimin bütçesi bahsi geçen tarihten itibaren Bakanlığa bağlanmış (Akyüz, 2013; Yörük vd., 2002), ekonomik olarak güçlendirilmiştir. 1934 yılı itibariyle ülke genelinde mesleki ve teknik öğretim gerçekleştirilmek üzere çok sayıda erkek, kız sanat ve yapı enstitüleri, ticaret okulları, teknik yüksek öğretmen okulları açılmaya başlanmıştır (Akyüz, 2013). Çalışmada ele alınan meslek okulu ise bahsi geçen tarihlerden daha erken açılmış olup, terzilik mesleğini hem örgün hem de yaygın eğitim sağlayarak geliştirmeyi ve yenilemeyi amaçlamıştır. 1930'lu yıllar her ne kadar mesleki ve teknik öğretimin organizasyonel anlamda geliştirilmesi üzerine yoğun çalışılan dönem olsa da bu yıllardan önce Kühne ve Buyse'nin mesleki eğitim hakkında görüşlerine başvurulması, terzilik okulunun 1929 yılında açılmış olması aslında Cumhuriyet'in ilk yıllarından itibaren mesleki eğitiminin geliştirilmesi çabalarının olduğunun göstergesi olarak ifade edilebilir.

Araştırmanın Amacı

Mevcut çalışmada Cumhuriyet Türkiye'si mesleki ve teknik öğretim üzerine açılmış olan ve eğitim tarihi açısından ilginç bir örnek olan fakat bilinirliği çok fazla olmayan bir okulun genel yapısını ortaya koymak ve literature kazandırmak amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Çalışmada tarihsel araştırma yöntemi kullanılmıştır. Tarihsel araştırma, geçmişte meydana gelmiş eylemleri ve olayları tanımlamak, açıklamak ve böylelikle anlayabilmek için verilerin sistemli olarak toplanması ve değerlendirilmesidir. Tarih araştırmaları; insanların geçmişte olanların farkına varmalarını, geçmişteki işlerin nasıl yapıldığını öğrenmelerini sağlar ve günümüzde gerçekleşen olayların, ortaya çıkan eylem ve durumların aslında bir süreci olduğunu göstermek amacını taşır. Ayrıca tarih çalışmaları neticesinde ortaya konan rapor, araştırmacıların çalışacağı konulara literatür oluşturmaktadır. Eğitim tarihi çalışmalarının amacı ise, eğitim ve/veya okulla ilgili olarak geçmişin bazı yönlerini tanımlamaktır (Fraenkel ve diğ., 2011: 535-536).

Veri Toplama Araçları/Veri Toplama Yöntemleri / Veri Toplama Teknikleri

Çalışma, tarihsel araştırma yöntemiyle yapıldığından dolayı veri toplama aracı olarak dokümanlardan yararlanılmıştır. Araştırma da kullanılan dokümanlar Türkiye Cumhuriyeti Eğitim Bakanlığının yayımlamış olduğu okul ile ilgili eserlerden, talimatnamalardan, Tebliğler Dergisinden, Devlet İstatistik Enstitüsünün yayımladığı istatistiklerden elde edilen verilerden sağlanmıştır. Ayrıca konuyla ilgili çeşitli telif eserlerden de yararlanılmıştır.

Verilerin Analizi

Bu çalışmada veri analizi olarak betimsel yaklaşım seçilmiştir. Bu yaklaşımda amaç toplanan verinin orjinal yapısına mümkün olduğu derecede sadık kalarak kullanılmasıdır (Wolcott, 1994). Bu bağlamda çalışma sürecinde elde edilen verilere araştırmacı tarafından sadık kalınmıştır.

BULGULAR

Bu bölümde okulun tarihçesi, eğitim-öğretim yapısı, öğrenci alım şartları, mezuniyet koşulları, öğrenci ve öğretmenleri ile ilgili istatistikî bilgiler verilecektir. Okul tarihi boyunca Dikiş, Kürkçülük ve Biçki şubesi olmak üzere üç kısma ayrılmıştır. Fakat Kürkçülük şubesinin ömrü kısa olması dolayısıyla okul ile ilgili bilgiler Dikiş ve Biçki şubesi ekseninde verilecektir.

Kısa Tarihçe

Cumhuriyet'in ilanı ile birlikte yeni tarzda kıyafetleri dizebilecek terzilerin olması gerekliliği yönünde ihtiyaç ortaya çıkmıştır. Bundan dolayıdır ki ülkedeki büyük merkezlere terzi okulları açılması planlanmıştır. Bu plan dolayısıyla 1929 yılında terzi ve makastar yetiştirmek hedefiyle İstanbul Erkek Sanat Enstitüsü içerisinde bir terzilik bölümü açılmış, bu bölüm 1930-1931 öğretim yılı itibarıyla bağımsız bir okul olarak teşkilatlandırılmıştır. Okul ilk açıldığında İstanbul Terzilik Mektebi adıyla zikredilmiştir. Okulun tarihsel süreci boyunca isminin değiştirilmiş olduğu görülmektedir. Nitekim dönemin gazetelerinde ve dönemi anlatan çeşitli eserlerde okulun ismi Terzilik Mektebi, Terzilik Okulu, Erkek Terzilik Okulu, İstanbul Terzilik ve Kürkçülük Okulu, Terzilik ve Kürkçülük Okulu olarak ifade edilmiştir. Yalnız okul isimlerinin hangilerinin hangi tarihlerde kullanıldığı net bir şekilde tespit edilememiştir. Lakin okulun ismi zikredilirken genelde Terzilik Okulu ismi kullanılmıştır. Okulun ismi ile ilgili tespit edilebilen en net bilgi 1943 yılında okulun adının Erkek Orta Terzilik Okulu olarak belirlenmiş olmasıdır. 1953 yılına ait bir arşiv belgesinde de okulun ismi hem Erkek Orta Terzilik Okulu hem de İstanbul Erkek Orta Terzilik Okulu olarak yazılmıştır. Okul 1970'li yıllarda Beyoğlu Terzilik Okulu diye adlandırılmış, kadın ve erkek giyimi üzerine teknik eleman yetiştirmek amacıyla kurulmuş olan İstanbul Beyoğlu Kız Meslek Lisesi içerisinde yeniden teşkilatlandırılmış, 1978 yılı itibarıyla de orta terzilik okulu öğrenci alımı durdurulmuştur. Dolayısıyla çalışmada okulun ismi zikredilirken bahsi geçen kullanımlardan Terzilik Okulu ismi tercih edilmiştir (Akşam, Teşrinisani 30, 1934; Ağustos 27, 1935; Ağustos 29, 1936; Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1982a; 1982b; BCA, 30.1.0.0/90.566.3; Cicioğlu, 1985; Cumhuriyet, Şubat 26, 1930; Eylül 1, 1937; Demir, 2017; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Ergin, 1977; Kültür Bakanlığı, 1936; Maarif Vekilliği, 1923-1943; 1939).

Okul ilk yıllarında Dikiş şubesi olmak üzere sadece tek bölümlü olarak teşkilatlandırılmış, 1934 yılında Kürkçülük ve Biçki şubesi açılmıştır. 1936 yılı itibarıyla Kürkçülük şubesine öğrenci alınması ile ilgili herhangi bir kayıta rastlanılmamış, muhtemelen bu tarihte şube kapatılmıştır. Okul böylelikle iki şubeli yapısıyla eğitim öğretime devam etmiştir. 1938-1939 öğretim yılında okul bünyesinde akşam kursları açılmıştır. Terzilik Okulu ücretsiz ve yatılı olmayan bir eğitim kurumu olarak faaliyet göstermiştir (Akşam, Teşrinisani 30, 1934; Ağustos 27, 1935; Ağustos 29, 1936; Cicioğlu, 1985; Cumhuriyet, Şubat 26, 1930; Eylül 1, 1937; Demir, 2017; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Ergin, 1977; Kültür Bakanlığı, 1936; Maarif Vekilliği, 1939).

Terzilik Okulu uzun yıllar iki şubeli bir yapıda faaliyet göstermiştir. Bu iki şubeden biri üç yıllık olan dikiş şubesidir. Dikiş şubesinde her türlü erkek elbisesi, kadın tayyör ve mantoları üzerine genel ve teknik bilgi sahibi olacak ve bu alanlarda gerekli beceriler kazanacak terizler yetiştirmek amaçlanmıştır. Bu şubeyi bitiren öğrencilere istedikleri takdirde bir yıllık olan biçki şubesini de okuma hakkı tanınmıştır. Biçki şubesinde ise kadın tayyör ve mantoları makastarlığı öğretilmesi planlanmıştır. Biçki şubesi bir taraftan Dikiş şubesini bitirenlere makastarlık eğitimi verirken, terzilik mesleğini icra etmekte olan çalışanlara da dışarıdan eğitim vererek piyasaya hizmet vermiştir (İstanbul Okulları Kılavuzu, 1938; Maarif Vekilliği, 1939; 1940-41). Fakat dışarıdan okula girmek isteyenlerin uygulamalı bir sınavla yeterliliklerine bakılmış ve bu sınav dahilinde dışarıdan gelenlere eğitim verilmesi yönünde bir planlama gerçekleştirilmiştir (Kültür Bakanlığı, 1936). Okul bünyesine bir de Kürkçülük şubesi eklenmiştir. Bu şube 1934 yılında açılmış fakat kısa süre sonra kapanmıştır (Akşam, Teşrinisani 30, 1934; Ağustos 27, 1935; Ağustos 29, 1936; Cicioğlu, 1985; Cumhuriyet, Şubat 26, 1930; Eylül 1, 1937; Demir, 2017; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Ergin, 1977; Kültür Bakanlığı, 1936; Maarif Vekilliği, 1939). Şubede kürkçülük işleri ile ilgili mesleki bilgi verilmekle birlikte teorik dersler de okutulmuştur. Çeşitli derilerin işlenişi, tamiri, tavşan, köstebek, tilki, sansar, çakal, kuzu, tay, vizon, kunduz, su samuru gibi hayvanların kürklerinden manto, ceket, eşarp, kravat yapma üzerine öğretim programı oluşturulmuştur. Ayrıca her sınıfta haftada iki saat olmak üzere Türkçe, hesap ve hendese, defter tutma, resim gibi teorik dersler ve Türk dikişçiliğine dair dersler müfredatta yer almıştır (Demir, 2017).

Terzilik Okulunun kısa süreli olarak faaliyet gösteren kürkçülük şubesinin var olduğu tarihlerden sonra okul üç yıllık Dikiş ve bir yıllık Biçki şubesi olmak üzere iki bölüme ayrılmıştır. Aslında bu bölümlenme mesleki bölümlenme ile ilgili olup okul bir bütün halinde dört yıllık bir orta öğretim kurumu olarak tanımlanmıştır. Fakat yukarıda da bahsi geçtiği gibi Dikiş şubesini bitirenlerin Biçki şubesine devam hakkı olduğu gibi dışarıdan da Biçki şubesini okuyanların varlığı söz konusu olmuştur. Yani okulun örgün öğretim yapısı içerisinde Biçki şubesi aracılığıyla yaygın öğretim de gerçekleştirmiştir (Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1965; Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü, 1963; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1968; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1977; İstanbul Okulları Kılavuzu, 1938; Maarif Vekâleti, 1956; Maarif Vekilliği, 1923-1943; 1939).

Terzilik Okulu, bir okul mantığıyla düşünüldüğünde eğitim-öğretim ve idari kadrolarının öğretmenler, müdür ve yardımcılarında oluşturulması gayet doğal bir süreci ifade etmektedir. Lakin okulun ruhuna uygun olarak bir teftiş heyeti de oluşturulmuştur. Bu teftiş heyeti yapısı itibarıyla dikkat çekici olmuştur. Teftiş heyetinin oluşturulmasındaki amaç mezunların daha iyi yetişebilmelerini sağlamaktır. Bu amaçla teftiş heyeti tanınmış terzi ve makastarlardan, terzilik derneği tarafından seçilen bir kişiden oluşturulmuştur. Heyete zaman zaman okulu denetleme, okul yönetimine eğitim-öğretimle ilgili fikirler verip bakanlığa rapor sunma yetkisi verilmiştir. Ayrıca heyet öğrencilerin iş piyasasına tanıtılması ve öğrencilerin iş bulması yönünde katkıda bulunacaktı. Bu heyet görevini fahri olarak yürütmekle birlikte görevi dolayısıyla herhangi bir ücret almamıştır (Ergin, 1977; Maarif Vekilliği, 1939). Böylelikle mesleği yapanlar ile mesleği yapacaklar arasında bir bağ ve işbirliği oluşturulmak istenmiştir denilebilir. Ayrıca heyetin ücretsiz olarak görev yapmasında bir çeşit vatan vazifesi anlayışı söz konusudur.

Okul, bir iş okulu olması hasebiyle okulda kendine has bir döner sermaye sistemi kurulmuştur. Birinci sınıfların atölye ihtiyaçlarını bakanlık karşılarken üst sınıflarda artık mesleki beceri kazananların ürettiklerinin satılması ile bir ticari eğitim ağı oluşturulmuştur. Böylece öğrenciler yaptıkları ile malzemelerini almış ve yeni ürünler üremişlerdir (Maarif Vekilliği, 1939). Nitekim okulun atölye yapısı, öğrencilerin esnaflığa bir şekilde giriştikleri sistem şeklinde yorumlanabilir.

Öğrenci Alım Şartları

Okulun Dikiş ve Biçki şubelerinin öğrenci alım şartlarına bakıldığında her iki şube için adayların Türk olması, okumasını engelleyecek bir hastalığı olmaması, çiçek aşısı yaptırmış olması ortak şarttı. Dikiş şubesi için diğer şartlar, en az beş sınıflı bir ilkokuldan mezun olmak, 12 yaşından küçük, 17 yaşından büyük olmamak olarak belirlenmiştir. Biçki şubesi için ise okulun Dikiş şubesinden mezun olmak, terziliği çırak olarak öğrenmiş olanlardan doğrudan doğruya bu şubeye girmek isteyenler için en az ilk okuldan mezun olmak ve okulun Dikiş şubesinde gösterilen uygulamalı derslerden yapılacak sınavda başarılı olmak diğer şartlar olarak ifade edilebilir (Maarif Vekilliği, 1939).

Kabul şartlarını yerine getiren öğrencilerin kayıt olabilmeleri için bazı evrakları okula vermeleri gerekmiştir. Bu evrakların, öğrencinin daha önce okumuş olduğu okul ile ilgili belge, nüfus cüzdanı, resmi görevli olarak çalışan bir doktordan sağlık raporu, yeni tarihli çiçek aşısı, fotoğrafı olmak üzere öğrenci tarafından hazırlanarak okula teslim edilmesi gerekmiştir (Maarif Vekilliği, 1939).

Ders Programları

Okulda derslerin başlama saati 08.30, bitiş saati 16:30'dur (Maarif Vekilliği, 1940c). Okulun eğitim öğretim yapısı teorik, teknik ve uygulamalı dersleri içermiştir (Maarif Vekilliği, 1940-1941). Aşağıdaki tablolarda Dikiş ve Biçki şubelerinin haftalık ders saatleri verilmiştir (Maarif Vekilliği, 1939).

Tablo 1. Dikiş Şubesi Haftalık Ders Programı

Dersler	Dikiş Şubesi		
	Birinci Sınıf	İkinci Sınıf	Üçüncü Sınıf
Türkçe	2	3	2
Aritmetik ve Geometri	2	2	1
Defter Tutma			2
Resim	1	1	1
Mesleki Resim	2	1	1
Sanat Bilgisi	1	1	1
Dikiş	32	32	32
Toplam	40	40	40

Tablo 1'e bakıldığında dersler genel kültür, meslek bilgisi dersleri diye iki kategoride ayrılabilir. Üç yıllık bir okul olması hasebiyle Dikiş şubesi müfredatında Türkçe dersi yer almış ve haftalık saati diğer derslere göre biraz daha fazla olmuştur. Bu durum muhtemelen esnaflık yapacak olan terzilerin kendi dillerini iyi kullanabilmeleri için fayda getirmiş olabilir. Lakin bölümün en fazla saati dikiş dersine yani mesleki beceriyi en yoğun olarak geliştirecekleri derse ayrılmıştır. Üç sene boyunca haftada 32 saat verilen ders, mesleki becerilerin ne kadar üzerinde durulduğu ile ilgili fikir verebilir.

1940-1941 öğretim yılında Dikiş şubesi müfredatına tarih ve coğrafya dersi, 1943 yılı itibarıyla yurt bilgisi, askerlik, cimnastik gibi dersler eklenmiştir (Maarif Vekilliği, 1923-1943; 1940b).

Tablo 2. Biçki Şubesi Haftalık Ders Programı

Dersler	Biçki Şubesi	
	Haftalık Saat	
Biçki ve Prova Tekniği	2	
Resim	1,5	
Erkek Biçkisi ve Tatbikatı	21	
Kadın Biçkisi ve Tatbikatı	15	
Toplam	39,5	

Biçki şubesi bir yıllık olarak planlanmıştır. Bu şube örgün öğretim yapmasının yanısıra dışarıdan da okumak isteyenleri bilgi yönünden desteklemek üzerine de hizmet vermiştir. Burada Dikiş şubesi mezunlarına istedikleri takdirde bir yıl daha okuma hakkı tanınarak onların biçki işleri üzerine bilgi ve becerilerini artırmaları sağlandığı gibi, dışarıda esnaflık yapanlara da bilgi ve becerilerini geliştirme imkanı tanınmıştır.

Öğrencilerin Devam ve Devamsızlık Durumu

Öğrencilerin okula gitmeleri zorunlu tutulmuştur. Devamsızlık yapan öğrencilerin notları ne olusa olsun devamsız öğrenciler başarısız sayılmıştır. Öğrencilere verilen devamsızlık hakkı derslerin dörtte biri kadardır. Derslere dörtte üç oranında devam edilmesi zorunluluk olarak belirlenmiştir. Ancak sağlık sorunları nedeniyle derslere devam edemeyen öğrencilerin, eğer notları bir üst sınıfa geçmeye yeterli ise ve sağlık durumu bir sonraki yıl okula devam etmelerine engel teşkil etmeyecekse öğrencinin sınıf geçmesine müsaade edilmiştir. Bunun sağlanması ise okul müdürlüğünün teklifi ve bakanlığın uygun görmesi neticesinde kararlaştırılmıştır. Bir ders yılında kalan öğrenciler ise sonraki yılda hastalık yüzünden devam edemeyecek duruma gelirlerse bu öğrencilerin öğleden önce ve öğleden sonraki dersleri ayrı ayrı değerlendirilerek yarı yarıya devam etmiş olanların sınıfta bırakılmasına gerek görülmemiştir (Maarif Vekilliği, 1941).

Öğrenci Başarısının Değerlendirilmesi ve Mezuniyet Şartları

Okulun öğrencilerinin üst sınıflara geçebilmesi ve mezun olabilmesi için belirli süreçleri takip etmeleri gerekmiştir. Öğrencilerin eğitim-öğretim dönemi sürecinde başarı durumları sık sık kontrol edilmiş, öğretmenlere öğrencileri sıkı bir şekilde takip etmeleri için talimat verilmiştir. Bu sıkı takip kanaat notları üzerinden sağlanmıştır. Öğretmenler, öğrencilerin teorik derslerde göstermiş oldukları performanslarına, ders sırasındaki tartışmalara gösterdikleri katılım becerilerine, sınav durumlarına, öğrencilere verilen görevlerin durumuna göre öğretmen tarafından değerlendirilmesi neticesinde üçer aylık kanaat notu sistemi oluşturulmuştur. Bu durum teorik ve uygulamalı dersler olmak üzere bütün dersler için geçerlidir. Her öğretmen vereceği kanaat notu için bir cep not defteri tutmakla yükümlü idi. Gerektiğinde okul müdürü ya da okulu ziyaret edecek müfettişin bu defterin varlığını ve defterdeki notları kontrol etme yetkisi vardı (Maarif Vekilliği, 1941).

Kanaat notları ile birlikte okulda yapılan sınav usulleri bütünleme ve mazeret sınavları, Dikiş kısmı mezuniyet sınavı, Biçki kısmı mezuniyet sınavı şeklinde planlanmıştır. Sınavlar derslerin yapısına göre yazılı, sözlü veya uygulamalı olabiliyordu. Ders yılı üç kanaat notu devresine ayrılmıştır. Birinci devrenin ders yılı başından 10 Aralığa kadar, ikinci devrenin 11 Aralıktan 10 Marta kadar, üçüncü devrenin 11 Marttan ders yılı sonuna kadar sürmesi planlanmıştır. Öğrencilerin kanaat notları ortalama beş ve beşten yukarı olmalıdır. Beşin altındaki notları alan öğrenciler derslerinden kalmışlardır. Üç dersten beşin altında not alan öğrenciler, o yıl sınıf tekrarına bırakılmış, iki dersten beşin altında not alan öğrenciler ise bütünlemeye bırakılmıştır. Öğrenciler bütünlemede de derslerinden geçemedikleri zaman sınıfta kalmışlardır. İki yıl üst üste kalanlar ise okuldan uzaklaştırılmıştır (Maarif Vekilliği, 1941).

Sınavlarda kopya çeken öğrenciler sınavdan çıkarılarak başarısız sayılmıştır. Ayrıca, o dönem almış oldukları derslerin tamamından bırakılıp, disiplin kuruluna sevk edilmiştir. Sınavlar için komisyonlar kurulmuştur. Komisyonlar bütünleme ve mazeret sınavı yapacak ise dersin öğretmeninden ve okul müdürünün seçeceği en az bir görevliden oluşturulmuştur. Mezuniyet sınavları için ise kurulacak olan komisyon dersin öğretmeninden, maarif müdürü ile okul müdürü tarafından beraber seçilerek vekilliğin tasdikine arzolan en az iki görevliden oluşturulmuştur. Dersin öğretmeni dışında seçilmesi planlanan görevlilerin sınavı yapılacak olan ders ile alakası olması göz önünde bulundurulmuştur. Atölye işleri ile ilgili sınavlara komisyon üyesi olarak görevlendirilecek kişiler içerisinde terzilik mesleğini dışarıdan yürütenlerin de seçilebilmesinde sakınca görülmemiştir (Maarif Vekilliği, 1940a).

Her bir öğrencinin sözlü, yazılı veya uygulamalı sınavlarında teker teker sınav odasına alınarak sınav yapılması kararlaştırılmış, soruların açık ve anlaşılır olması tavsiye edilmiştir. Sınavlar öğrenciler ile birebir yapılmıştır. Dolayısıyla sınavların belirlenen gün boyunca sürmesinin yanısıra ertesi güne sarkması durumu da söz konusu olmuştur (Maarif Vekilliği, 1940a).

Kanaat notları öğrencilerin yıl içerisindeki başarılarını ifade ederken okulu bitirmeleri için bitirme sınavlarına girmeleri gerekmiştir. Bitirme sınavları Dikiş ve Biçki şubesi için ayrı ayrı planlanmıştır. Dikiş şubesi mezuniyet sınavının ders yılı sonu ve yeni ders yılı başı olmak üzere iki kere yapılması planlanmış, kanaat notları bütün derslerden beş ve üzerinde olanlar bu sınavlara girebilmiştir. Bitirme sınavı son sınıf derslerinden sözlü olarak yapılır fakat atölye sınavları derslerin yapısına göre tasarlanır, başarısız olanlar üç mezuniyet sınavını geçemezse, başarısız oldukları derslerden sınava tekrardan alınırlar. Dördüncü başarısızlık neticesinde öğrencilerin aldıkları dersleri belirten bir evrak düzenlenir fakat diploma alma hakkını öğrenci kaybeder. Öğrencilerin başarılı olmaları için mezuniyet sınavlarından da en az beş almaları gerekmiştir. Öğrencilerin başarı ortalamaları bütün sınıflarda aldıkları notlar ve mezuniyet sınavı notlarının ortalaması alınarak hesaplanmıştır. Biçki şubesi için de benzer süreçler geçerlidir (Maarif Vekilliği, 1941). Sınavlar için belirlenen notlar on üzerinden verilmiştir. 9-10 pekiyi (ortanın çok üstünde), 7-8 iyi (ortanın üstünde), 5-6 orta (orta), 3-4 zayıf (ortanın altında), 1-2 pek zayıf (ortanın çok altında), 0 boş diye tanımlanmıştır (Maarif Vekilliği, 1941).

Öğrenci ve Öğretmen Sayıları

Okulun öğrenci ve öğretmenleri ile ilgili sayılar Devlet İstatistik Enstitüsünün yayımlanmış olduğu eserlerden çıkarılmaya çalışılmıştır. İstatistiklerde her yılın rakamlarına düzenli bir şekilde ulaşılamamıştır. Aşağıdaki tablolarda okulun öğrenci ve öğretmenleri ile ilgili istatistik bilgileri mevcuttur (Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1965; Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü, 1963; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1968; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1977).

Tablo 3. 1953-1973 Yılı Öğrenci ve Mezun Sayıları

	Okuyan Öğrenciler			Diploma Alanlar			
	Erkek	Kız	Toplam	Erkek	Kız	Toplam	
1953-54	68	32	100	1953-54	24	14	38
1954-55	59	24	83	1954-55	28	8	36
1955-56	61	23	84	1955-56	26	11	37
1956-57	56	25	81	1956-57	25	11	36
1957-58	53	27	80	1957-58	16	10	26
1958-59	57	39	96	1958-59	17	9	26
1959-60	45	41	86	1959-60	25	14	39
1960-61	57	54	111	1960-61			
1961-62	41	47	88	1961-62	12	9	21
1962-63	94		94	1962-63	30		30
1963-64	103		103	1963-64	31		31
1964-65	47	82	129	1964-65	17	16	33
1965-66	55	70	125	1965-66	26	18	44
1966-67	34	95	130	1966-67	17	28	45
1967-68	24	110	134	1967-68	12	33	45
1968-69	19	116	135	1968-69	5	27	32
1969-70	17	113	130	1969-70	5	46	51
1970-71	24	122	146	1970-71	4	33	37
1971-72	20	126	146	1971-72	8	40	48
1972-73	33	116	149	1972-73	8	35	43
Toplam	967	1262	2230	Toplam	336	362	698

Okulun 1960 yılı öncesi öğrenci sayılarına bakıldığında erkek öğrenci sayısı kız öğrenci sayısına oranla daha fazla olmuştur. 1960 yılı sonrasında ise kız öğrenci sayısı erkek öğrenci sayısından daha fazla olmuştur (Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1965; Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü, 1963; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1968; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1977).

Tablo 3’de okuyan öğrenci ile mezun öğrenci sayıları arasında ciddi bir fark gözükse de son sınıf öğrencilerinin mezuniyet oranları iyi derecededir. Nitekim sınıf bazında okuyan öğrenci sayıları mezun olan sayıları ile birbirine denk düşmektedir. Ayrıca toplam verilen öğrenci sayılarında ve mezun sayılarında hem Dikiş hem de Biçki şubesi öğrencileri yer almıştır. Okul aslında iki şubeli olsada tek bir şube mantığıyla düşünülmüş üç yıllık dikiş şubesi ve bir yıllık biçki şubesi olmak üzere dört yıllık bir okul olarak tanımlanmıştır. 1962-1964 yılları arasında kız ve erkek öğrenci ayırımını yapacak istatistiki verilere ulaşamamıştır. Yine aynı şekilde bu tarihlerdeki mezunlar arasında kız öğrenci sayısı tespit edilememiştir. Nitekim okulda kız ve erkek öğrenci varlığı bu tarihlerde de geçerlidir. Ayrıca 1960-1961 yılı mezun sayısını da tespit etmek mümkün olmamıştır. Tablo 3’de görüldüğü üzere 20 yıllık bir süreçte okulda 2230 öğrenci okumuş, 698 öğrenci de mezun olmuştur (Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1965; Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü, 1963; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1968; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1977). Burada istatistikler ile ilgili şu bilgiyi vermek doğru olacaktır. Devlet İstatistik Enstitüsünün yayımlanmış olduğu eğitim istatistikleri zaman zaman farklılık gösterebiliyor. Bazen diğer devlet kurumlarında farklı rakamlara ulaşmak mümkün olabiliyor. Özellikle okullar ile ilgili istatistiki bilgilerdeki farklılıklar eğitim-öğretimin canlı bir durum olmasından kaynaklanmıştır. Devlet İstatistik Enstitüsü vermiş olduğu bilgileri belirli sürelerde okullardan almışlardır. Fakat bu bilgilerin toplanıp yayımlanması sürecinde ara dönemlerde mezun olanlar, okuldan ayrılanlar söz konusu olabilmıştır. Dolayısıyla istatistiki bilgiler yüzde yüz doğruyu vermemiştir. Lakin genel itibarıyla okullar ile ilgili rakamsal fikir vermişlerdir (Becerikli, 2020).

Tablo 4. 1953-1961 Yılı Öğretmen Sayıları

	Asil		Stajyer		Ücretli		Toplam		
	Erkek	Kız	Erkek	Kız	Erkek	Kız	Erkek	Kız	Toplam
1953-54	6	4	1	1	3	1	10	6	
1954-55	7	5			3	1	10	6	
1955-56	7	5			4	1	11	6	
1956-57	6	5			3	1	9	6	
1957-58	5	6			3	1	8	7	
1958-59	5	5	1		3	1	9	6	
1959-60	5	5	1		3		9	5	
1960-61	6	7					6	7	
Toplam	47	42	3	1	22	6	72	49	120

Tablo 4’te okulun 1953-1961 yılı öğretmen sayıları verilmiştir. Öğretmen sayılarına bakıldığında okulun öğretmenlerinin asil, stajyer ve ücretli olarak görev yaptığı söylenebilir. Toplamda 121 kişi okulda öğretmenlik yapmıştır. Bunun 72’si erkek, 49’u kadındır. Tabloda boş kalan yerler bahsi geçen yıllarda stajyer ve ücretli öğretmenin çalışmadığı kısımlardır. Okulda çok az kişi stajyer öğretmenlik yapmıştır. Eğitim-öğretimde genel olarak asil öğretmenlerden yararlanılmıştır (Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1965; Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü, 1963).

Terzilik Okuluna Bağlı Akşam Terzilik Okulu

İlk okulu bitirdikten sonra kısa bir mesleki eğitim alan ya da mesleki eğitimi ile ilgili hiçbir okul görmemiş yalnız mesleğini alaylı olarak öğrenip yapmaya çalışan gençleri alanlarında donanımlı hale getirmek için çırak ve kalfaların okuyabileceği akşam okulları açılmıştır. Bu akşam okulları içerisinde 1938-1939 ders yılı başında Terzilik Okuluna bağlı olarak Akşam

Terzilik Okulu açılmıştır (Maarif Vekilliği, 1939). Bu okulun öğretim süresi iki yıl olarak planlanmıştır (Cicioğlu, 1985).

Bir çeşit hayat boyu öğrenmeyi sağlayan yaygın öğretim kurumu olarak tanımlanabilecek olan Akşam Terzilik Okuluna girebilmek için adayların Türk olması, 12 yaşından küçük, 45 yaşından büyük olmaması, 12-16 yaşında olanların beş yıllık ilk okulu bitirme zorunluluğu olması, 16-45 yaşında olanların en az bir ilk okulun üçüncü sınıfını bitirmiş olması veya Millet Mektepleri A ve B kurslarından mezun olması gerekmiştir. Müracaat kontenjandan çok olursa öğrencilerin okudukları okuldaki başarı ortalamalarına göre kabul edilmesi kararlaştırılmıştır. Ayrıca erkek terziliği dikişinde en az orta derecede beceri ve bilgi saibi olduğunu yapılacak sınavda ispat etmesi gerekmiştir. Bunların da dışında okulda okumak isteyenlerden bulaşıcı hastalığı olmadığını, çiçek aşısı olduğunu ispat etmeleri istenmiştir (Maarif Vekilliği, 1939).

Akşam Terzilik Okulunun şartlarını sağlayan öğrencilerin kayıt sırasında vermeleri gereken bazı evraklar olmuştur. Bu evraklar şunlardır; nüfus cüzdanı, yeni tarihli aşı evrakı, resmi görevli bir doktordan temin edilen sağlık raporu, hüsnühal (temiz kağıdı) kağıdı, kayıt beyannamesi, fotoğraf, daha önce almış olduğu eğitim ile ilgili evrak (Maarif Vekilliği, 1939).

Akşam Terzilik Okuluna teslim edilecek olan evraklar içerisinde öğrencinin daha önce okumuş olduğu okulunun varlığını ispat edecek bir belge yoksa eğer okul idaresi tarafından onun bilgisini test etmek amacıyla sınava tabi tutulması söz konusu olmuştur. Bu durumda öğrenci alım şartlarında yer alan ilkökul okuma gibi şartların aslında aşılabildiği, öğrencinin bilgisine yönelik kabul edilebileceğini göstermiştir (Maarif Vekilliği, 1939).

Akşam Terzilik Okulunda Türkçe, matematik, resim, biçki ve prova tekniği, biçki ve tatbikatı dersleri okutulmuştur (Maarif Vekilliği, 1939). Toplamda haftalık on saati bulan bu dersler matematik ve Türkçe ayrı tutulursa meslek bilgisi dersleridir denilebilir.

SONUÇLAR ve TARTIŞMA

Günümüzde okul öncesinden yükseköğretime kadar değişim ve gelişim paradigması içinde olan eğitim, sadece bir kültür problemi olarak düşünülmemelidir. Eğitim aynı zamanda ülkeler için bir sosyal değişim ve ekonomik anlamda da bir kalkınma aracıdır. Bu yönüyle eğitim ülkelerin kalkınması, gelişmesi ve üretim tüketim olgusunda nitelikli insan gücünün yetiştirilmesinde de oldukça hayati bir rol üstlenmektedir. Bu açıdan düşünüldüğünde mesleki ve teknik eğitim olgusunun önemi sadece pedagojik amaçlarla açıklanmayacak kadar önemlidir. 19. Yüzyılda bilhassa Sanayi İnkılâbından sonra değişen ve gelişen dünya yapısında devletler, nitelikli ve üreten insan gücüne ihtiyaç duymuş, bu hususta girilen endüstri devrimini bilgi ve teknik anlamda başarmış devletler güçlerini günümüze kadar korumuştur. Özellikle iki dünya savaşı arasında bu süreci başarmış devletlerin günümüzde de bilim ve teknikte hatırı sayılır yerlerde olmasının tesadüf olmadığını düşünmek oldukça gerçekçi bir tespittir. Bu yönüyle gerek ana eleman gerekse ara eleman yetiştirmede mesleki ve teknik eğitim olgusu günümüzde ülkemiz başta olmak üzere çoğu devletler için bir gelişme ve kalkınma basamağı olarak ele alınmaktadır.

Araştırmaya konu olan Terzilik Okulu da Cumhuriyetin ilk yıllarında kurulmuştur. Esas amacının da kılık kıyafet inkılâbından sonra ihtiyaç duyulan resmi ve özel kıyafetleri tasarlamak ve dikmektir. Okulu önemli kılan diğer bir hususta hem örgün bir okul olması hemde terzilik mesleğinin devamlılığı ve sürdürülebilirliğine katkıda bulunmasıdır. Okulun akşam sanat okulu olarak da terzilik mesleği ile uğraşanlara hizmet vermesi, dışarıdan bu mesleği sürdürmek isteyenlere kapılarını açması, okulu bir yönüyle yaşam boyu öğrenme merkezi haline dönüştürmüştür. Bugün üzerinde sıkça konuşulup tartışılan okul-toplum işbirliği anlayışı bu okul öznesinde hayat bulmuştur. Okul dışarıdan alan ve meslek uzmanı bir teftiş heyetiyle eşgüdümlü olarak çalışmış, faaliyetlerine bu heyet de dahil edilmiştir. Bu husus günümüzde mesleki-teknik eğitimde sanayi ve KOBİ işbirliği sürecinde ne kadar pratik edilmeye çalışılsa da halen istenilen düzeyde birliktelikler henüz sağlanmış değildir. Nitekim

mesleği yürütenlerin ve meslek odalarının bir okulun eğitim-öğretimi ile ilgili fikirlerine önem verilmesi, günümüzde meslekleri yürüten önemli firmaların da katkıları ve isteklerine göre fikirlerinin alınması yönünde düşüncelerin yanlış olmayacağı, hatta eğitim-öğretime deneyimlerini aktarabileceği gibi ifadeleri kullanmaya sevk etmektedir.

Okulu önemli kılan diğer bir hususun devam mecburiyetine sıkı sıkıya bağlılığıydı. Özellikle süreç temelli eğitim başarı temelli eğitimin önünde tutulmuş, notları kaç olursa olsun devam etmeyenlerin sınıf geçmesinin önü kapatılmıştır. Günümüzde hocalarımızın ve büyüklerimizin karnelerden evvel okul sürecine vurgu yapması, okul devamlılığını bir hayat disiplini olarak görmeleri herhalde dönemin anlayışından kalma bir disiplin anlayışıdır. Çalışmadaki bulgulardan çıkan önemli bir sonuçta okula kayıt sırasında hem öğrencilerden hem de akşam sanat okulu kısmına kayıt olacak yetişkinlerden istenen çiçek aşısı olma zorunluluğuydu. Bunun bir evrak olarak kayıta istenmesi konu üzerinde ne kadar hassasiyetle durulduğunun göstergesidir. Bahsi geçen dönemler de çiçek hastalığının ülkede oluşturduğu salgın korkusu okul yaşamında da kendini göstermiştir. Günümüzde etkilerini henüz kaybetmese de son 2-3 yıl içinde yaşanan Covid-19 pandemi sürecinde başta okullar olmak üzere aşı zorunluluğuyla toplumun diğer kesimlerine olan etkileri fazlasıyla tecrübe edilmiştir. Ancak bundan daha önemlisi çalışmada üzerinde vurgulanan meslek okullarının birer kalkınma süreci olduğuydu. Dönemin şartlarıyla belli bir amaç üzerine kurulan bu okul gibi Covid-19 sürecinde de mesleki ve teknik okullarının maske, dezenfektan, siperlik vb. ihtiyaç kalemlerini öncelikli olarak üretip piyasaya sürmesi bugün mesleki eğitimin önemini bir kez daha göstermiştir.

Toparlayacak olursak üzerinde çalışıp günümüzde hatırlanmasına vesile olduğumuz bu okul gerek eğitim tarihimiz gerekse çalışma prensiplerinden yola çıkıldığında günümüzde üzerinde sık sık durulmaya çalışılan hayat boyu öğrenme kavramına oldukça önemli katkılarda bulunmuştur. Eğitim tarihimizde buna benzer okullar mevcuttur. Bu okulların çalışılıp hatırlanması ve okullar hakkında gerekli belgelerin okuyucuların önüne koyulması oldukça önemlidir. Bu yönüyle yazdıklarımızın diğer benzer araştırmalara örnek olmasını umuyoruz.

KAYNAKÇA

- Akşam. (Ağustos 27, 1935). Terzilik ve kürkçülük okulu direktörlüğünden.
- Akşam. (Ağustos 29, 1936). Kültür bakanlığı terzilik ve kürkçülük okulu direktörlüğünden.
- Akşam. (Teşrinisani 30, 1934). Maarif vekâleti terzilik ve kürkçülük mektebinden.
- Akyüz, Y. (2013). Türk eğitim tarihi (m.ö. 1000-m.s. 2013). Ankara: Pegem Akademi.
- Baltacıoğlu, I. H. (2019). *İçtimai Mektep*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü. (1965). *Milli eğitim istatistikleri meslek, teknik ve yüksek öğretim 1960-1961*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.
- Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü. (1977). *Milli eğitim istatistikleri meslekî ve teknik öğretim 1967-1973*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.
- Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü. (1982a). *Milli eğitim istatistikleri meslekî ve teknik öğretim 1978-1979*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.
- Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü. (1982b). *Milli eğitim istatistikleri meslekî ve teknik öğretim 1979-1980*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.
- Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü. (1963). *Milli eğitim istatistikleri meslek, teknik ve yüksek öğretim 1953-1960*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü.
- BCA, 30.1.0.0/90.566.3.
- Becerikli, S. (2020). İstanbul yüksek öğretmen okulu. Ankara: Astana Yayınları.
- Cicioğlu, H. (1985). *Türkiye Cumhuriyetinde ilk ve ortaöğretim (tarihi gelişimi)*. Ankara: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları.
- Cumhuriyet. (Şubat 26, 1930). Terzilik mektebinde.
- Cumhuriyet. (Eylül 1, 1937). Kültür bakanlığı erkek terzilik okulu direktörlüğünden.
- Demir, M. (2017). *Osmanlı'dan Cumhuriyet'e kadın eğitiminde biçki dikişin yeri (1908-1952)*. Yayımlanmış doktora tezi, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Devlet İstatistik Enstitüsü. (1968). *Milli eğitim istatistikleri meslekî ve teknik öğretim 1961-1965*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.

- Devlet İstatistik Enstitüsü. (1969). *Milli eğitim istatistikleri meslekî ve teknik öğretim 1965-1967*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.
- Ergin, O. (1977). *Türkiye maarif tarihi*, 5, İstanbul: Eser Matbaası.
- Fraenkel, R. Wallen, N. E., & Hyun, H. H. (2011). *How to design and evaluate research in education*. New York: Connect Learn Succeed.
- İstanbul Okulları Kılavuzu. (1938). İstanbul: Cumhuriyet Matbaası.
- Kültür Bakanlığı. (1936). *Türkiye okulları kılavuzu*. İstanbul: Devlet Basımevi.
- Maarif Vekâleti, (1956). *VI. maarif şûrası dokümanları (1946-1956 mesleki ve teknik öğretim çalışmaları)*. Ankara: Maarif Basımevi.
- Maarif Vekilliği. (1923-1943). *Türkiye Cumhuriyeti maarifi 1923-1943*.
- Maarif Vekilliği. (1939). *Maarif vekilliği dergisi*. 21(2), 76-79.
- Maarif Vekilliği. (1940-41). *Türkiye Cumhuriyeti maarifi 1940-1941*.
- Maarif Vekilliği. (1940a). *Tebliğler dergisi*. 2(82), 270-272.
- Maarif Vekilliği. (1940b). *Tebliğler dergisi*. 3(95), 57.
- Maarif Vekilliği. (1940c). *Tebliğler dergisi*. 3(98), 72.
- Maarif Vekilliği. (1941). *Erkek terzilik okulu sınıf geçme ve mezuniyet imtihanları talimatnamesi*. Ankara: Maarif Matbaası.
- Ortak, Ş. (2004). *Atatürk dönemi eğitim politikalarında yabancı uzman raporlarının etkileri*. Yayımlanmamış doktora tezi, Atatürk Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü, Erzurum.
- Şahin, M. (1996). *Türkiye'de öğretmen yetiştirme uygulamalarında yabancı uzmanların yeri (1923-1960)*. Yayımlanmamış doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü, İzmir.
- Ünlü, D. (2016). Mesleki eğitimin tarihi süreci. *Giresun Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 2(4), 89-98.
- Wolcott, H. F. (1994). *Transforming qualitative data, description, analysis, and interpretation*. Sage Publications.
- Yörük, S., Dikici, A., & Uysal, A. (2002). Bilgi toplumu ve Türkiye'de mesleki eğitim. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(2), 299-312.

A School Pursuing the Mission of Lifelong Learning in the Educational History of Republican Era: Tailoring School

Sabri BECERIKLI¹

Zafer TANGÜLÜ²

Abstract

This research targets to present the general structure of the Tailoring School founded in Istanbul, which is considered within the scope of the vocational and technical education of the Republic of Turkey. In 1929, Tailoring School was opened and it trained tailors for several years. The school that consists of two departments is divided into sewing and cutting branches. As well as being a formal education institution, the school incorporated the Evening Tailoring School so that it trains young people who are tailors, and by performing a kind of non-formal education; it provided lifelong learning. In this study, historical research method was applied. Historical research enables to learn and understand the past in order to form a connection with the present. In addition, it provides an understanding that the events occurring today is a historical process. Furthermore, the researches that revealed as a result of historical research also constitute a literature on the subjects studied. The present study is also a historical research and is based on the documents belonging to the period of the relevant subject. In this context; as data analysis method of the research, descriptive approach was chosen. The purpose of the descriptive approach is to analyze and process the data by staying as faithful as possible to the original structure of the data gained as a result of the historical research. In the study, the works published by the Ministry of Education of the Republic of Turkey, the instructions, the journal of communiqués, statistics and also various copyrighted works were used. The data obtained from these documents, which constitutes the basis of the study, were handled with as much fidelity as possible in line with the aim of the descriptive approach.

Keywords: Tailoring School, Vocational Education, Lifelong Learning

INTRODUCTION

The cycle of production-consumption takes place as follows in the globalizing world: The individual's gaining a status in the society or taking a role in the development and progress of his country depends on obtaining the knowledge, skills and technical competences that will be attributed to him. From this point of view, the common purpose of general education and vocational education can be listed as: Preparing the person for the future, creating learning environments for him and making him gain necessary knowledge and skills through relevant institutions in line with social goals (Ünlü, 2016).

Local and national development moves have shown themselves in all institutions together with the understanding of the nation state that started with the proclamation of the Republic, especially in education, and the principle of statism in the economy, and it has been seen as a national issue. In particular, it has made vocational and technical education very important because the state's need for qualified manpower and intermediate staff for total development is very high. This understanding, which was also reflected in the views of the educators of the period, was also included in the expressions of Ismayil Hakkı Baltacıoğlu in his work called "*İçtimai Mektep*" (a school for production). Baltacıoğlu stated the importance of vocational and technical education under the title of "Establishment of Technical Personality" as "using a science object as a scientific tool on the one hand and trying to repair it on the other hand are

¹ Assoc. Prof. Dr., Bursa Uludag University, Faculty of Education, Bursa- Türkiye, beceriklisabri@uludag.edu.tr orcid.org/0000-0003-3307-6979

² Assoc. Prof. Dr. Muğla Sıtkı Koçman University, Faculty of Education, Muğla- Türkiye, zafertangulu@gmail.com orcid.org/0000-0003-1596-442x

two doors that will bring our personality into industrial life and industrialize it" (Baltacıoğlu, 2019). Furthermore, via the official invitation of the Ministry of Education, field experts like Prof. Alfred Kühne, Prof Omer Buyse were brought from abroad for vocational and technical education, and official reports were prepared including their opinions (Ortak, 2004; Şahin, 1996).

The General Directorate of Vocational and Technical Education in 1933 and the Undersecretariat of Vocational and Technical Education in 1941 were established within the Ministry to make vocational and technical education more active. The budget of vocational and technical education, previously financed by provincial and municipal administrations until 1935, has been linked to the Ministry since the aforementioned date and thus (Akyüz, 2013; Yörük et al., 2002), it has been strengthened economically. As of 1934, many boys' and girls' art and construction institutes, trade schools, technical higher teacher schools have started to be opened throughout the country to provide vocational and technical education (Akyüz, 2013). The vocational school discussed in the study was actually opened earlier than the mentioned dates and aimed to increase and renew the tailoring profession by providing both formal and non-formal education. In spite of the fact that the 1930s was a period of intensive work on the organizational development of vocational and technical education, the fact that Kühne and Buyse's views on vocational education were sought before these years and that the tailoring school was established in 1929 was actually the development of vocational education since the first years of the Republic can be expressed as an indication of their efforts.

Purpose of the Study

The target of the present study is as follows: To present the general structure of an interesting but not a very well-known school regarding the educational history which was established for vocational and technical education in the Republic of Turkey and to bring it to literature.

METHODS

In the research, historical research method was implemented. Historical research is described as a systematic collection and evaluation of data in order to describe, explain, and thus understand actions and events that occurred in the past. Historical studies provide people with the awareness of what happened in the past and how things were done in the past. They also have the purpose of indicating the events that take place today, the actions and situations that have emerged are actually a process. Furthermore, the report, which was revealed as a result of historical studies, constitutes a literature on the themes that researchers will focus on. The purpose of educational history studies is to define some aspects of the past in relation to education and/or school (Fraenkel et al., 2011: 535-536).

Data Collection Tools/ Data Collection Methods / Data Collection Techniques

The research was implemented with the historical research method; for this reason, documents were used as data collection tool. The documents used in the research were gathered from the works published by the Ministry of Education of the Republic of Turkey regarding the school, the instructions, the Journal of Announcements, and the statistics published by the State Institute of Statistics. In addition, various copyrighted works were used as well.

Data Analysis

In order to implement data analysis of the research, descriptive approach was preferred. The target is to use the collected data as faithfully as possible to its original structure in this approach (Wolcott, 1994). Within this scope, the data gathered during the study was remained faithful by the researcher.

RESULTS

Within this section, statistical information about the history of the school, education structure, student admission requirements, graduation conditions, students and teachers will be presented. Throughout the history of the school, it has been divided into three departments: Sewing, Furriery and Cutting. However, due to the short life span of the Furriery department, information about the school will be discussed in the scope of Sewing and Cutting branches.

Brief History

With the proclamation of the Republic, it was necessary to bring up tailors who could sew a new style of clothing. For this reason, tailoring schools are planned to be opened in major centers in the country. Due to this plan, a tailoring department was opened in Istanbul Male Art Institute in 1929 with the aim of training tailors and scissors, and as of the 1930-1931 academic year, the it was organized as an independent school. It was called as the Tailoring School for Men when it was first established. It has been seen that name of the school was changed several times throughout its history. As a matter of fact; in the newspapers of the period and in various works describing the period the name of the school was mentioned as Tailoring School, Male Tailoring School, İstanbul Tailoring and Furriery School and Tailoring and Furriery School. However; it couldn't be identified exactly which school name was used in which dates. Still, it was the Tailoring School which was used frequently while uttering the name of the school. The most accurate information detected about the name of the school is that the name of the school was determined as The Male Tailoring School in 1943. In an archive document belonging to the year of 1953, the name of the school was written as both The Male Tailoring School and İstanbul Male Tailoring School. The school was named as Beyoğlu Tailoring School in the 1970s, and was reorganized within the Istanbul Beyoğlu Vocational High School for Girls, which was established to train technical staff on women's and men's clothing. Therefore, while the name of the school was mentioned in the study, the name Tailoring School was preferred among the mentioned uses (Akşam, Teşrinisani 30, 1934; Ağustos 27, 1935; Ağustos 29, 1936; Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1982a; 1982b; BCA, 30.1.0.0/90.566.3; Cicioğlu, 1985; Cumhuriyet, Şubat 26, 1930; Eylül 1, 1937; Demir, 2017; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Ergin, 1977; Kültür Bakanlığı, 1936; Maarif Vekilliği, 1923-1943; 1939). In the first years of the school, it was organized as a sewing department with only one department. As of 1936, no record was found regarding the admission of students to the Furriery department, probably the branch was closed on this date. Thus, the school continued its education with its two-branch structure. Evening courses were opened within the school in the 1938-1939 academic year. Tailoring School operated as a free and non-boarding educational institution (Akşam, Teşrinisani 30, 1934; Ağustos 27, 1935; Ağustos 29, 1936; Cicioğlu, 1985; Cumhuriyet, Şubat 26, 1930; Eylül 1, 1937; Demir, 2017; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Ergin, 1977; Kültür Bakanlığı, 1936; Maarif Vekilliği, 1939).

The Male Tailoring School conducted in a two-branch structure for a long time. One of these two branches is the sewing branch, which is three years old. In the sewing department, it is aimed to train tailors who will have general and technical knowledge on all kinds of men's clothes, women's suits and coats and will gain the necessary skills in these fields. Students who graduated from this branch were given the right to read the one-year sawing branch, if they wished. In the sawing branch, it is planned to teach women's suits and coats. While the cutting department gave training to those who finished the sewing department, it also served the market by providing outside training to the employees who are doing the tailoring profession (İstanbul Okulları Kılavuzu, 1938; Maarif Vekilliği, 1939; 1940-41). However, the qualifications of those who want to enter the school from outside were examined with a practical exam and a plan was made to provide training to those coming from outside within this exam (Kültür Bakanlığı, 1936). A Furriery Department was added to the school. This department was opened in 1934 but was closed soon (Akşam, Teşrinisani 30, 1934; Ağustos 27, 1935; Ağustos 29, 1936; Cicioğlu, 1985; Cumhuriyet, Şubat 26, 1930; Eylül 1, 1937; Demir, 2017; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Ergin, 1977; Kültür Bakanlığı, 1936; Maarif Vekilliği, 1939). In

addition to providing professional information on furriery business, theoretical courses were also taught in the branch. A teaching program was created on the processing and repair of various leathers, making coats, jackets, scarves and ties from the furs of animals such as rabbit, mole, fox, marten, jackal, lamb, colt, mink, beaver and otter. In addition, theoretical courses such as Turkish, calculus and geometry, notebook keeping, painting, and courses on Turkish sewing were included in the curriculum for two hours a week in each class (Demir, 2017).

After the short-term existence of the Tailoring School's Furriery Department, the school was divided into two sections, a three-year Sewing and a one-year Cutting department. In fact, this division is related to vocational division and the school is defined as a four-year secondary education institution as a whole. However, as mentioned above, those who have graduated from the Sewing Department have the right to continue in the Cutting Department, as well as the existence of those who studied at the Sewing Department by means of distance education. In other words, it provided non-formal education through the Cutting Department within the formal education structure of the school (Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1965; Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü, 1963; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1968; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1977; İstanbul Okulları Kılavuzu, 1938; Maarif Vekâleti, 1956; Maarif Vekillîği, 1923-1943; 1939).

When the Tailoring School is handled in terms of the organization schemata of an ordinary school, the structure consisting of academic and administrative staff like teachers, principals and assistants expresses a very natural process. However, an inspection committee was formed in accordance with the spirit of the school. The structure of this inspection committee was remarkable. The purpose of establishing the inspection committee is to enable the graduates to train better. For this purpose, the inspection committee was composed of well-known tailors and shanters, and a person selected by the tailoring association. The delegation was given the authority to inspect the school from time to time, to give ideas to the school management about education and to report to the ministry. In addition, the delegation would contribute to the introduction of students to the job market and to find jobs for students. Although this committee carried out its duty honorably, it did not receive any remuneration for its duty (Ergin, 1977; Maarif Vekillîği, 1939). Thus, it can be said that it is desired to create a bond and cooperation between those who do the profession and those who will do the profession. In addition, there is a sense of patriotic duty in the delegation's free-of-charge duty.

Because of being a vocational school, a unique revolving fund system has been established at the school. While the ministry met the workshop needs of the first classes, a commercial education network was created by selling the products of those who have gained professional skills in the upper classes. Thus, the students bought their materials and produced new products (Maarif Vekillîği, 1939). As a matter of fact, the workshop structure of the school can be interpreted as the system in which the students somehow engage in trades.

Requirements for Student Admission

Considering the student admission conditions of the Sewing and Cutting Departments, it was a common condition for both branches to be Turkish, not have a disease that would prevent them from studying, and to have smallpox vaccination. Other requirements for the sewing department are determined as graduating from a primary school with at least five classes, not younger than 12 years old, not older than 17 years old. For the cutting department, graduating from the sewing department of the school, for those who want to study at this branch directly from those who have learned tailoring as an apprentice, at least graduating from primary school and being successful in the applied courses in the sewing department of the school can be expressed as other conditions (Maarif Vekillîği, 1939).

Students who fulfilled the student admission requirements had to submit some documents in order to enroll in the school. These documents consist of the the document related to the school the student attended before, identity card, health report from a doctor working as an

official, newly dated smallpox vaccination. These documents had to be prepared by the student and delivered to the school (Maarif Vekilliği, 1939).

Course Schedules

Classes start at 08.30 and end at 16:30 (Maarif Vekilliği, 1940c). The educational structure of the school based on theoretical, technical and applied courses (Maarif Vekilliği, 1940-1941). In the tables below, the weekly course hours of the sewing and cutting branches are given (Maarif Vekilliği, 1939).

Table 1. Sewing Department Weekly Course Schedule

Courses	Sewing Department		
	First Grade	Second Grade	Third Grade
Turkish	2	3	2
Arithmetic and Geometry	2	2	1
Keeping notebook			2
Painting	1	1	1
Vocational Drawing	2	1	1
Art	1	1	1
Sewing	32	32	32
Total	40	40	40

With the analysis of Table 1, it can be concluded that the courses can be divided into two categories as general culture and vocational knowledge courses. Since it is a three-year school, Turkish course was included in the curriculum of the sewing department and its weekly hours were slightly higher than other courses. This may have been beneficial for the tailors, who will probably be tradesmen, to use their own language well. However, the most hours of the department are devoted to the sewing lesson, that is, the lesson in which they will develop their professional skills most intensively. The course, which was given 32 hours a week for three years, can give an idea about how much professional skills are emphasized.

In the 1940-1941 academic year, history and geography lessons were added to the curriculum of the sewing department, and as of 1943, courses such as civics, military service, and gymnastics were added (Maarif Vekilliği, 1923-1943; 1940b).

Table 2. Cutting Department Weekly Course Schedule

Courses	Cutting Department	
	Hour/Weekly	
Cutting and Rehearsal Technique	2	
Painting	1,5	
Men's Cutting and Rehearsal	21	
Women's Cutting and Rehearsal	15	
Total	39,5	

The cutting department is planned as a one-year program. In addition to providing formal education, this department also served to support those who want to study by distance education theoretically. Here, the graduates of the sewing department were given the right to study for one more year if they wished, enabling them to increase their knowledge and skills on cutting, as well as giving the opportunity to develop their knowledge and skills for those who work in trades abroad.

Attendance and Absenteeism of Students'

It was compulsory for students to attend the school. Students who are absent are considered unsuccessful regardless of their grades. The right to absenteeism given to students is one-fourth of the courses. It has been determined as a necessity to attend the classes at a rate of four to three. However, if the grades of those who could not attend the classes due to health problems were sufficient to move to the next year and were able to continue in the next year,

the student was allowed to pass the class. The provision of this was decided as a result of the proposal of the school directorate and the approval of the ministry. If the students who fail in one academic year become unable to attend the next year due to illness, the morning and afternoon classes of these students are evaluated separately, and it is not necessary to drop the students who have attended halfway through (Maarif Vekilliği, 1941).

Assessment of Student Success and Graduation Requirements

The students of the school had to follow certain processes in order to pass to the upper classes and graduate. The success of the students during the education period was frequently checked, and the teachers were instructed to follow the students closely. This strict follow-up was achieved through opinion notes. An opinion grade system for a three-month period was implemented as a result of the teachers' evaluation according to the performances of the students in the theoretical lessons, their participation skills in the discussions during the lesson, the exam status, the status of the tasks assigned to the student. This condition is valid for all courses, including theoretical courses and applied courses. Each teacher was obliged to keep a pocket notebook for the opinion note he would give. If necessary, the school principal or the inspector who would visit the school had the authority to check the existence of the notebook and the notes in the notebook (Maarif Vekilliği, 1941).

Along with the opinion grades, the exam procedures at the school are planned as make-up and make-up exams, the sewing section is the graduation exam, and the styling section is the graduation exam. Examinations could be written, oral or practical, depending on the nature of the courses. The academic year is divided into three opinion grade periods. It is planned that the first semester will last from the beginning of the academic year to 10 December, the second semester will last from 11 December to 10 March, and the third semester will last from 11 March to the end of the academic year. Students should have an average of five or higher grades of opinion. Those who get the grades below have failed their courses. Students who scored less than five in three courses were obliged to repeat the year that year. As for the students who scored less than five in two courses had to have the make up exam. If they failed in the make up exam, they failed the class. Those who failed the class for two years in a row were expelled from school (Maarif Vekilliği, 1941).

Students who cheated in the exams were excluded from the exam and deemed unsuccessful, and they were referred to the disciplinary committee as a result of dropping out of all courses of that period. Commissions were formed for the exams. If the commissions were going to completion and make-up exams, they were formed from the teacher of the course and at least one official to be chosen by the school principal. The commission to be established for the graduation exams was composed of the teacher of the course and at least two officials who would be selected together by the education director and the school principal and submitted for the approval of the deputyship. It was taken into consideration that the officials who were planned to be elected other than the teacher of the course, needed to be related to the course in which the exam would be held. It was not inconvenient to choose those who carry out the tailoring profession from outside among the people who will be appointed as commission members for the examinations related to the workshop works (Maarif Vekilliği, 1940a).

It was decided that each student should be taken to the exam room one by one in the oral, written or practical exams, and it was recommended that the questions be clear and understandable. The exams were held one-on-one with the students. Therefore, as well as lasting throughout the specified day, exams had the possibility of continuing the next day (Maarif Vekilliği, 1940a).

While the opinion grades expressed the success of the students during the year, they had to take the final exams in order to finish the school. Graduation exams are planned separately for sewing and cutting branches. Sewing department graduation exam was planned to be held twice, at the end of the academic year and at the beginning of the new academic year, and those with a grade of five or more from all courses were able to take these exams. The final exam is

given orally from the final year courses, but the workshop exams are designed according to the structure of the courses. As a result of the fourth failure, a document is prepared stating the courses taken by the students, but the student loses the right to receive a diploma. In order for the students to be successful, they had to get at least five in their graduation exams. The average of success of the students was calculated by taking the average of the grades they received in all classes and the graduation exam grades. Similar processes are also valid for the cutting department (Maarif Vekilliği, 1941).

The grades determined for the exams are given out of ten. They are defined as: 9-10 very good (very above average), 7-8 good (above average), 5-6 average (medium), 3-4 poor (below average), 1-2 very poor (very below average), 0 blank (Maarif Vekilliği, 1941).

Numbers of Students & Teachers

The numbers related to the students and teachers of the school were tried to be extracted from the works published by the State Institute of Statistics. In statistics, the figures for each year could not be reached on a regular basis. The tables below contain statistical information about the students and teachers of the school (Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1965; Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü, 1963; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1968; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1977).

Table 3. Number of Studying and Graduate Students between the Years of 1953-1973

	Studying Students			Graduate Students			
	Male	Female	Total	Male	Female	Total	
1953-54	68	32	100	1953-54	24	14	38
1954-55	59	24	83	1954-55	28	8	36
1955-56	61	23	84	1955-56	26	11	37
1956-57	56	25	81	1956-57	25	11	36
1957-58	53	27	80	1957-58	16	10	26
1958-59	57	39	96	1958-59	17	9	26
1959-60	45	41	86	1959-60	25	14	39
1960-61	57	54	111	1960-61			
1961-62	41	47	88	1961-62	12	9	21
1962-63	94		94	1962-63	30		30
1963-64	103		103	1963-64	31		31
1964-65	47	82	129	1964-65	17	16	33
1965-66	55	70	125	1965-66	26	18	44
1966-67	34	95	130	1966-67	17	28	45
1967-68	24	110	134	1967-68	12	33	45
1968-69	19	116	135	1968-69	5	27	32
1969-70	17	113	130	1969-70	5	46	51
1970-71	24	122	146	1970-71	4	33	37
1971-72	20	126	146	1971-72	8	40	48
1972-73	33	116	149	1972-73	8	35	43
Total	967	1262	2230	Total	336	362	698

Considering the number of students before 1960, the number of male students was higher than the number of female students. After 1960, the number of female students was higher than the number of male students (Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1965; Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü, 1963; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1968; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1977).

Although there is a significant difference between the number of students studying in Table 3 and the number of graduate students, the graduation rates of senior students are good. As a matter of fact, the number of students studying on a class basis coincides with the number of graduates. In addition, in the total number of students and graduates, students from both sewing and cutting branches took place. Although the school actually has two branches, it has

been defined as a four-year school, with a three-year sewing branch and a one-year cutting branch, which has been considered with the logic of a single branch. Statistical data to distinguish between the years 1962-1964 between male and female students could not be reached. Likewise, the number of female students among the graduates on these dates could not be determined. in the data of the State Institute of Statistics are expressions. As a matter of fact, the presence of male and female students in the school is also valid on these dates. In addition, it was not possible to determine the number of graduates in 1960-1961. As seen in Table 3, 2230 students studied at the school in a 20-year period and 698 students graduated (Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1965; Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü, 1963; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1968; Devlet İstatistik Enstitüsü, 1969; Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1977). It would be correct to give the following information about statistics here. Education statistics published by the State Institute of Statistics may differ from time to time. Sometimes it is possible to reach different figures in different government institutions. In particular, the differences in statistical information about schools stemmed from the fact that education is a lively situation. The State Institute of Statistics received the information it gave from the schools in certain periods. However, in the process of collecting and publishing this information, there were some graduates and dropouts in the interim periods. Therefore, the statistical information did not give one hundred percent accuracy. However, they generally gave numerical ideas about schools (Becerikli, 2020).

Table 4. Number of Teachers Between the Years of 1953-1961

	Permanent		Intern		Paid (Contracted)		Male	Kız	Total
	Male	Female	Male	Female	Male	Femal e			
1953-54	6	4	1	1	3	1	10	6	
1954-55	7	5			3	1	10	6	
1955-56	7	5			4	1	11	6	
1956-57	6	5			3	1	9	6	
1957-58	5	6			3	1	8	7	
1958-59	5	5	1		3	1	9	6	
1959-60	5	5	1		3		9	5	
1960-61	6	7					6	7	
Toplam	47	42	3	1	22	6	72	49	12

In Table 4, the number of teachers of the school for the years 1953-1961 is given. Considering the number of teachers, it can be said that the teachers of the school work as permanent, trainee/intern and paid. In total, 121 people taught at the school. Of these, 72 are men and 49 are women. The empty places in the table are the parts where the trainee and paid teacher did not work in the mentioned years. Few people have been trainee teachers at the school. In general, permanent teachers were preferred in education (Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, 1965; Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü, 1963).

Evening Tailoring School Affiliated with Tailoring School

Evening schools were opened where apprentices and trainees could study in order to equip young people who received a short vocational education after finishing primary school or who did not receive any school related to their vocational education, but only learned and tried to do their profession by practicing. At the beginning of the 1938-1939 academic year, the Evening Tailoring School was opened as part of the Tailoring School (Maarif Vekilliği, 1939). The education period of this school is planned as two years (Cicioğlu, 1985).

In order to study at the Evening Tailoring School, which can be defined as a non-formal education institution that provides a kind of lifelong learning, following criteria needed to be fulfilled: Being Turkish, not being younger than 12 and older than 45, for students who are 12-16 years old having to complete five years of primary school, for students who are 16-45 years old at least completing the third year of a primary school or having graduated from nation

schools A and B courses. If the application is more than the quota, it has been decided that the students will be accepted according to the average of success in the school they attend. In addition, students had to prove in the exam that he had at least moderate skills and knowledge in men's tailoring. Apart from these, those who wanted to study at school had to prove that they did not have a contagious disease and that they had smallpox vaccination (Maarif Vekilliği, 1939).

There are some documents that students who meet the requirements of the Evening Tailoring School have to submit during registration. These documents are: Identity card, newly dated vaccination document, health report obtained from an official doctor, official (clean paper) paper, registration statement, photograph, documents related to previous education (Maarif Vekilliği, 939).

If there is no document to prove the existence of the school the student has studied before among the documents to be delivered to the school, the student is subject to an exam by the school administration in order to test his knowledge. In this case, it has been shown that the conditions such as primary school reading in the student admission requirements can actually be exceeded and can be accepted for the student's knowledge (Maarif Vekilliği, 1939).

Turkish, mathematics, painting, cutting and rehearsal techniques, cutting and practice lessons were taught at the Evening Tailoring School (Maarif Vekilliği, 1939). These courses, which have total ten hours a week, can be said to be vocational knowledge courses if mathematics and Turkish are kept separately.

CONCLUSION AND DISCUSSION

At the present, education, which can be defined as being in the paradigm of change and development from pre-school to higher education, should not be considered only as a cultural problem. Apart from being a way of social change, education is a means of economic development for countries. Within this scope, education has a crucial role in the development and progress of countries and in raising qualified manpower in the phenomenon of production and consumption. When considered from this point of view, the importance of vocational and technical education is too important to be explained only with pedagogical purposes. In the 19th century, especially after the Industrial Revolution, in the changing and developing world structure, the states needed qualified and productive manpower, and the states that succeeded the industrial revolution in this regard in terms of knowledge and technique have preserved their power until today. It is a very realistic finding to think that it is not a coincidence that the states that have achieved this process, especially between the two world wars, are still in remarkable places in science and technology today. In this respect, the phenomenon of vocational and technical education in training both main staff and intermediate staff is considered as a development and development step for most states, especially our country.

The main theme of the research, the tailoring school, was established in the first years of the Republic. Its principal aim is to design and sew formal and private clothes needed after the costume revolution. Another aspect that makes the school important is that it is a formal school and contributes to the continuity and sustainability of the tailoring profession. The fact that the school also serves as an evening art school for those who are engaged in the tailoring profession and opens its doors to those who want to continue this profession from the outside has transformed the school into a lifelong learning center in a way. The understanding of school-society cooperation, which is frequently discussed and discussed today, came to life in this school subject. The school worked in coordination with an external field and professional inspection committee, and this committee was also included in its activities. No matter how much this issue is tried to be practiced in the industry and SME cooperation process in vocational-technical education, the desired level of cooperation has not been achieved yet. As a matter of fact, giving importance to the opinions of those who carry out the profession and the professional chambers about the education of a school leads to the use of expressions such as

the opinions of important companies carrying out the professions should be taken according to their contributions and wishes, and even they can transfer their experiences to education and training.

As for another dimension that made the school significant, it was its strict adherence to the obligation to attend. In particular, process-based education was prioritized over achievement-based education, and those who did not attend, regardless of their grades, were prevented from passing the class. Today, our teachers and elders emphasizing the school process before the report cards and seeing school continuity as a life discipline is probably a discipline left from the understanding of the period. An important result that emerged from the findings of the study was that smallpox vaccination was required from both students and adults who will enroll in the evening art school. The fact that it is requested as a document in the registry is an indication of how sensitively it is focused on the subject. In the aforementioned periods, the fear of the epidemic caused by smallpox in the country also showed itself in school life. Although it has not lost its effects today, the effects of the covid-19 pandemic process experienced in the last 2-3 years on other parts of the society, especially in schools, have been experienced. However, more importantly, the emphasis in the study was that vocational schools are a development process. Like this school, which was established for a certain purpose with the conditions of the period, during the Covid-19 process, vocational and technical schools provided the public with masks, disinfectants, visors, etc. The fact that it primarily produces the items that people need has shown once again the importance of vocational education today.

To put it in a nutshell, the abovementioned school, which we have studied and helped to be remembered today, has made vital contributions to the concept of lifelong learning within the scope of our educational history and educations' own working principles. There have schools with similar characteristics in our educational history. It is quite significant to study and remember these schools and to present the required documents about the schools in front of the readers. Within this respect, we hope that our research might be an example for other similar studies.

REFERENCES

- Akşam. (Ağustos 27, 1935). Terzilik ve kürkçülük okulu direktörlüğünden.
- Akşam. (Ağustos 29, 1936). Kültür bakanlığı terzilik ve kürkçülük okulu direktörlüğünden.
- Akşam. (Teşrinisani 30, 1934). Maarif vekâleti terzilik ve kürkçülük mektebinden.
- Akyüz, Y. (2013). *Türk eğitim tarihi (m.ö. 1000-m.s. 2013)*. Ankara: Pegem Akademi.
- Baltacıoğlu, I. H. (2019). *İçtimai Mektep*. Ankara: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü. (1965). *Milli eğitim istatistikleri meslek, teknik ve yüksek öğretim 1960-1961*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.
- Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü. (1977). *Milli eğitim istatistikleri meslekî ve teknik öğretim 1967-1973*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.
- Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü. (1982a). *Milli eğitim istatistikleri meslekî ve teknik öğretim 1978-1979*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.
- Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü. (1982b). *Milli eğitim istatistikleri meslekî ve teknik öğretim 1979-1980*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.
- Başvekalet Devlet İstatistik Enstitüsü. (1963). *Milli eğitim istatistikleri meslek, teknik ve yüksek öğretim 1953-1960*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü.
- BCA, 30.1.0.0/90.566.3.
- Becerikli, S. (2020). *İstanbul yüksek öğretmen okulu*. Ankara: Astana Yayınları.
- Cicioğlu, H. (1985). *Türkiye Cumhuriyetinde ilk ve ortaöğretim (tarihi gelişimi)*. Ankara: Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları.
- Cumhuriyet. (Şubat 26, 1930). Terzilik mektebinde.
- Cumhuriyet. (Eylül 1, 1937). Kültür bakanlığı erkek terzilik okulu direktörlüğünden.
- Demir, M. (2017). *Osmanlı'dan Cumhuriyet'e kadın eğitiminde biçki dikişin yeri (1908-1952)*. Yayımlanmış doktora tezi, Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
- Devlet İstatistik Enstitüsü. (1968). *Milli eğitim istatistikleri meslekî ve teknik öğretim 1961-1965*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.

- Devlet İstatistik Enstitüsü. (1969). *Milli eğitim istatistikleri meslekî ve teknik öğretim 1965-1967*. Ankara: Devlet İstatistik Enstitüsü Matbaası.
- Ergin, O. (1977). Türkiye maarif tarihi, 5, İstanbul: Eser Matbaası.
- Fraenkel, R. Wallen, N. E., & Hyun, H. H. (2011). *How to design and evaluate research in education*. New York: Connect Learn Succeed.
- İstanbul Okulları Kılavuzu. (1938). İstanbul: Cumhuriyet Matbaası.
- Kültür Bakanlığı. (1936). *Türkiye okulları kılavuzu*. İstanbul: Devlet Basımevi.
- Maarif Vekâleti, (1956). *VI. maarif şûrası dokümanları (1946-1956 mesleki ve teknik öğretim çalışmaları)*. Ankara: Maarif Basımevi.
- Maarif Vekilliği. (1923-1943). *Türkiye Cumhuriyeti maarifi 1923-1943*.
- Maarif Vekilliği. (1939). *Maarif vekilliği dergisi*. 21(2), 76-79.
- Maarif Vekilliği. (1940-41). *Türkiye Cumhuriyeti maarifi 1940-1941*.
- Maarif Vekilliği. (1940a). *Tebliğler dergisi*. 2(82), 270-272.
- Maarif Vekilliği. (1940b). *Tebliğler dergisi*. 3(95), 57.
- Maarif Vekilliği. (1940c). *Tebliğler dergisi*. 3(98), 72.
- Maarif Vekilliği. (1941). *Erkek terzilik okulu sınıf geçme ve mezuniyet imtihanları talimatnamesi*. Ankara: Maarif Matbaası.
- Ortak, Ş. (2004). *Atatürk dönemi eğitim politikalarında yabancı uzman raporlarının etkileri*. Yayınlanmamış doktora tezi, Atatürk Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü, Erzurum.
- Şahin, M. (1996). *Türkiye’de öğretmen yetiştirme uygulamalarında yabancı uzmanların yeri (1923-1960)*. Yayınlanmamış doktora tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü, İzmir.
- Ünlü, D. (2016). Mesleki eğitimin tarihi süreci. *Giresun Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi*, 2(4), 89-98.
- Wolcott, H. F. (1994). *Transforming qualitative data, description, analysis, and interpretation*. Sage Publications.
- Yörük, S., Dikici, A., & Uysal, A. (2002). Bilgi toplumu ve türkiye’de mesleki eğitim. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 1(2), 299-312.